

Om abborrar i erotiska sammanhang

14 mars 2001

Våren närmar sig.

Jag promenerade igår morse längs Ekolns stränder, tittade ut över den blå isen och mindes min bardoms insjö i Norrbotten. Där åkte morfar och jag i det eviga midnattssolsljuset, lade nät och vittjade. Stora blanka gäddor, göna abborrar, bronsgula braxar och silvervit djupgående selak (en sikfisk) sprattlade i båten när vi kom hem.

Men på 70-talet meddelade myndigheterna att fisken i sjön var otjänlig som människoföda. Den innehöll kvicksilver och en hel del annat från England och norska aluminiumsmältverk. Sjön hade ett vidsträckt upptagningsområde och fungerade som en vassrik sil innan ytvattnet försvann ner i piteälven och ut i havet. I vår sjö stannade allt utom vattnet. Det kändes märkligt att samma morgon vi nåtts av denna information, stå med morfar vid båten och titta ut över den spegelblanka sjön.

Vi slutade fiska och den våg av nya sommarstugeägare som brutit mark ner mot sjön, avstannade. Tomtpriserna sjönk och sommargästerna försvann. I strukturrationaliseringens spår försvann även jordbruken längs sjön och bygden avfolkades. Midnattssolen belyste den sällsamt vackra bygden som vore den en bortglömd modelljärnväg.

Försöken att rädda bygden har varit många och för en tid sedan väcktes ännu en idé.

Med mailen fick jag ett anonymt brev från signaturen Inge Vidar som meddelade att man i vår sjö funnit abborrar med kraftigt förstorade könsorgan. Jag berättade detta för en kollega, en handelsskoleutbildads marknadsförare som gått Handels i Stockholm och han ragerade omedelbart och

menade upphetsat att här ruvade en affärsidé!

- Se sjön! Sade han. Se sjön och dess speciella krafter som en tillgång. Många män skulle finna det både intressant och lockande att få doppa valda delar av sin lekamen i dess vatten under ordnade och vetenskapliga former. Ungkarlar från norr, akademiker från Uppsal. De kunde bada här med förespeglingen att det som hände med abborrarna och skulle kunna tillkomma dem. Du och jag skulle kunna anordna Äventyrsresor under den eviga sommarsolen. Tältläger som fokuserade på manlighet med bastu, avrivningar, testosteronstinn kost, slakt, renhjärtan, renblod o.s.v.

Vi gjorde en marknadsundersökning och det visade sig att intresset här i Uppland, framför allt i den akademiska världen, var oväntat stort. Vi skulle lätt få ihop ett par busslaster bara härifrån! Idén var alltså möjlig att genomföra.

Men först måste vi presentera en ordentlig produktundersökning och vi åkte därför, väl utrustade och med badgrejor och många idéer i bagaget, upp till min gamla stuga.

Men redan vid första badet – som skedde klockan ett på natten i strålände nattljus i min spegelblanka barndomssjö tillsammans med en storlom – redan vid första badet insåg vi idéns begränsning. Sjön var kall, svinkall rent ut sagt. Så kall att det som skulle förstöras i stället drog ihop sig och försvann in i kroppen. På människan hade sjön en reducerande effekt. Nu ligger sjön öde från människor. Fisken slår som vanligt och skraddarna sickar och sackar sina mönster i det mörka vikarna.

Och jag avundas Uppland som ju har biotestsjön ute vid Forsmark där vattnet är varmt och badvänligt och där abborrarna har ännu större könsorgan än de i min barndoms sjö.

